

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/73/2018
Identifikačné číslo spisu: 1516010266
Dátum vydania rozhodnutia: 20.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1516010266.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci obvineného K. C. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c) a d), ods. 2 písm. a) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 20. februára 2019 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. decembra 2016, sp. zn. 2To/115/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného K. C. s a odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V (ďalej tiež „okresný súd“) zo 14. júla 2016, sp. zn. 2T/49/2016, bol obvinený K. C. (ďalej tiež „obvinený“) uznaný vinným z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v rozsudku a bol mu neprávoplatne uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov. Pre účel výkonu uloženého trestu bol obvinený zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a zároveň mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré má byť vykonané ústavnou formou.

Na základe odvolania podaného prokurátorom v neprospech obvineného, Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 15. decembra 2016, sp. zn. 2To/115/2016 podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. v celom rozsahu zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného uznal za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 22.3.2016 v čase asi o 04.20 hod. v D. na D. ulici bol oproti obchodu Terno na zastávke MHD kontrolovaný hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru Bratislava, kde po poučení podľa § 34 ods. 1, § 89 Tr. poriadku dobrovoľne vydal látkové vrecko fialovej farby obsahujúce dve zatavené striekačky s bielou kryštalickou látkou, zelenú sušenú rastlinu

zabalenú v alobale, zelenú sušenú rastlinu zabalenú v papierovej servítke, kovový obal s 11 prázdnyimi papierovými skladačkami, o ktorých sa vyjadril, že sa jedná o pervitín a marihuanu, ktoré kúpil za 300,- eur v D. a má to pre známych, expertíznym skúmaním KEÚ PZ bolo zistené, že fragment alobalu obsahoval marihuanu (konope) s hmotnosťou 727 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 9,1 % hmotnostných s 66 mg THC, čo predstavuje 1 obvykle bežnú jednorazovú dávku drogy, fragment papierovej servítky obsahoval marihuanu (konope) s hmotnosťou 550 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 8,6 % hmotnostných s 47mg THC, čo predstavuje 1 obvykle bežnú jednorazovú dávku drogy, zatavená injekčná striekačka s modrým piestikom obsahovala 1332 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou 73,8 % hmotnostných metamfetamínu s obsahom 983 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje 13 obvykle bežných jednorazových dávok drogy, zatavená injekčná striekačka s modrým piestikom obsahovala 1511 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou 72,7 % hmotnostných metamfetamínu s obsahom 1098 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje 15 obvykle bežných jednorazových dávok drogy,

- pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej Rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a rastliny konope sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. zaradené do I. skupiny omamných látok,

- a tento skutok spáchal po tom, čo bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, pod sp. zn. 1 T 93/15, zo dňa 20.1.2016, právoplatného dňom 20.1.2016 odsúdený pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona č. 300/2005 Z. z., za čo mu bol uložený okrem iného súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3(tri) roky, s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Za to bol obvinenému rozsudkom krajského súdu podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. Pre účely výkonu trestu odňatia slobody bol obvinený súdom zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. Obvinenému súd uložil ochranný dohľad na dobu 2 (dva) roky, ako aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Obvinený proti rozsudku krajského súdu podal prostredníctvom obhajcu dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), g), h) a i) Tr. por.

Predovšetkým namietal, že jeho vina mala byť konštatovaná na základe nezákonného dôkazu v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., keď mal byť nesprávne zadržaný príslušníkmi pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ v deň skutku podľa § 85 ods. 2 Tr. por. a nie správne podľa § 85 ods. 1 Tr. por.

Podľa názoru obvineného ďalej krajský súd nesprávne právne posúdil skutok ako trestný čin podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d), ods. 2 Tr. zák. a súd mal správne kvalifikovať skutok, s prihliadnutím na množstvo ním vydaných drog, iba ako prechovávanie omamnej a psychotropnej látky pre vlastnú potrebu v zmysle § 171 ods. 2 Tr. zák.. V tejto súvislosti tvrdil, že súdy mali nesprávne stanoviť množstvo, resp. počet obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré vydal polícii, nakoľko je ťažko závislý na metamfetamíne, a preto aj jeho individualizovaná alebo personalizovaná obvyklá jednorazová dávka tejto drogy je vyššia (450 mg). K ďalšiemu dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvinený namietal, že malo byť zásadne porušené jeho právo na obhajobu, tým že mu nebola priznaná pri ukladaní trestu poľahčujúca okolnosť - priznanie ku skutku a jeho úprimné oľutovanie v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., pretože ku skutku sa mal priznať a mal taktiež napomáhať orgánom činným v trestnom konaní. V ostatnej časti svojho dovolania obvinený s poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo odlišných právnych veciach (sp. zn. PL. ÚS. 106/2011, II. ÚS 285/2014 a odlišné stanoviská k nálezom sp. zn. PL. ÚS 6/09 a sp. zn. PL. ÚS. 106/2011) poukázal na

ideové východiská k otázke primeranosti trestu ku spáchanému činu, ako aj na zákaz tzv. exemplárnych trestov a potrebu primeranej individualizácie trestu v rámci zákonom stanovených trestných sadzieb, pri prihliadnutí na okolnosti skutku, osobu páchatela, jeho postoj k trestnej činnosti, napomáhajúce orgánom činným v trestnom konaní, poľahčujúce okolnosti, vrátane zváženého použitia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu. V podstate z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že rozsudkami krajského a okresného súdu bol porušený zákon v jeho neprospech v ustanoveniach § 371 ods. 1 písm. c), g), h) a i) Tr. por. a aby tieto rozsudky zrušil.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V, ktorý navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného zamietol. K namietanému údajne jeho nezákonnému zadržaniu a obmedzeniu osobnej slobody dňa 22. marca 2016 uviedol, že argumentáciu o nesprávnom aplikovaní inštitútu podľa § 85 ods. 2 Tr. por. doposiaľ obvinený v základnom konaní nepoužil, pričom bol zadržaný podľa § 85 ods. 1 Tr. por. S poukazom na ustálenú prax prokurátor ďalej uviedol, že ani chybné písomne uvedený odsek § 85 Tr. por. s dodržaním 48 hodinovej lehoty obmedzenia osobnej slobody zadržanej osoby do okamihu jej odovzdania súdu alebo prepustenia na slobodu, je iba pochybením rovnajúcim sa písárskej chybe, či inej nesprávnosti a nemá vplyv na zákonnosť trestného konania. V súvislosti s právnym posúdením skutku obvineného sa prokurátor stotožnil s argumentáciou krajského súdu uvedenej v odôvodnení rozsudku (str. 11 posledný odsek až str. 16). V súvislosti s tvrdením obvineného, že mu mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., prokurátor uviedol, že táto poľahčujúca okolnosť mu nebola správne priznaná, pretože sa k spáchaniu skutku nepriznal. Taktiež nemožno obvinenému priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., pretože nenapomáhal pri odhaľovaní trestnej činnosti, keď v konaní pred súdom vyhlásil, že je nevinný a ani neusvedčil z trestnej činnosti iné osoby, od ktorých si napr. zaobstaral predmetné drogy. Obvinenému nebol uložený exemplárny alebo neprimeraný trest, nakoľko mu bol uložený trest na spodnej hranici trestnej sadzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne zistil, že v prípade dovolania obvineného je zrejmé, že nie sú naplnené ním uplatnené dôvody dovolania (§ 371 ods. 1 písm. c), g), h) a i) Tr. por.), a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle vyššie citovaného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. poníma ako súbor viacerých procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup orgánov činných v trestnom konaní pri reakcii na uplatnenie obhajovacích práv obvineným a obhajcom. Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., nakoľko relevantným dovolacím dôvodom v zmysle tohto zákonného ustanovenia nie je akékoľvek porušenie práva na obhajobu, ale len také porušenie tohto práva, ktoré z hľadiska následkov, dopadov porušenia na výsledok konania, treba pokladať za zásadné porušenie práva na obhajobu. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde napr. vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby. Z obsahu dovolania obvineného vyplýva, že za zásadné porušenie práva na obhajobu považuje, že pri ukladaní trestu neboli uznané poľahčujúce

okolnosti podľa § 36 písm. l) a n) Tr. zák.

Takto odôvodnené vady však nemožno, ad 1/ podriaadiť pod dovolací dôvod zásadného porušenia práva na obhajobu, pretože namietané vady svojou podstatou sa netýkajú práva na obhajobu obvineného, ale spochybňujú správnosť zistenia skutkových okolností potrebných pre určenie výmery trestu. Ad 2/ tieto údajné vady (nepriznanie poľahčujúcich okolností) nemôže obvinený použiť v zmysle § 371 ods. 4 Tr. por. v dovolacom konaní, pretože ich nenamietal skôr v základnom konaní, najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. Nad rámec tohto dovolacieho dôvodu treba dodať, že skutočnosť dobrovoľného vydania prechovávanej drogy nemožno pokladať za priznanie sa ku skutku a jeho úprimné oľutovanie (§ 36 písm. l) Tr. zák.), resp. napomáhanie k odhaleniu vlastnej trestnej činnosti (§ 36 písm. n) Tr. zák.), najmä ak obvinený na začiatku konania pred okresným súdom vyhlásil, že je nevinný (č. 128) a odmietol aj návrh prokuratúra na uzatvorenie dohody o vine a treste (č. l. 127), čo v konečnom dôsledku viedlo k potrebe vykonania úplného dokazovania o skutku obvineného.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. veta prvá, dôvody podľa odseku § 371 ods. 1 písm. a) až g), nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

V dovolaní obvinený namietal nezákonnosť zadržania a obmedzenia osobnej slobody dňa 22. marca 2016, keď podľa právneho názoru obhajoby mal byť nesprávne zadržaný podľa § 85 ods. 2 Tr. por. Na námietku nezákonnosti zadržania obvineného dňa 22. marca 2016 podľa § 85 ods. 2 Tr. por. dovolací súd taktiež neprihliadal v zmysle § 371 ods. 4 Tr. por., nakoľko nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. Nad rámec vytýkanej vady a v záujme podpory presvedčivosti dovolaním napadnutého súdneho rozhodnutia dovolací súd iba dodáva, že obvinený bol zadržaný a jeho osobná sloboda bola obmedzená v inkriminovaný deň podľa § 85 ods. 1 Tr. por. (č. l. 26) a nie podľa § 85 ods. 2 Tr. por. (ako nesprávne tvrdil obvinený v dovolaní). Poukaz na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Tdo V 1/2011 z 14. júna 2011 je neprislúchajúci, nakoľko vychádza z odlišnej procesnej situácie.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Dovolací súd hodnotí zistený skutkový stav vyjadrený v tzv. skutkovej vete v rámci konania o dovolaní len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku zistenému skutkovému stavu súdmi nižších stupňov. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu súdmi v základnom - pôvodnom konaní dovolací súd nesmie skúmať a meniť. Námietka smerujúca k personalizácii, prispôbení (vzhľadom na jeho ťažkú závislosť na metamfetamíne) obvyklej jednorazovej dávky rogy u obvineného až na 450 mg drogy, je námietkou skutkovou, ktorou dovolateľ neprípustne a rozpore s dikciou § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. (veta za bodkočiarkou) napádal správnosť zisteného skutku vyjadreného v skutkovej vete rozsudku napadnutého súdu. Totožné závery boli vyslovené aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. decembra 2014, sp. zn. 2 Tdo 56/2014, ktoré po schválení Trestnoprávnym kolégiom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod. č. R 87/2015, argumentáciu o prispôbení sa pojmu obvyklej jednorazovej dávky individuálnym pomerom páchatel'a, odmietlo s nasledovnou právnou vetou:

„Obvykle jednorazovou dávkou na použitie v zmysle § 135 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. sa rozumie dávka omamnej alebo psychotropnej látky, ktorá sa bežne (u väčšiny užívateľov) konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný priemer.“

Zároveň krajský súd v skutku uviedol i rozsah zaistených omamných látok (s uvedením hmotnostného i obsahového kritéria) a na tomto základe vykonal i „výpočet“ obvykle bežných jednorazových dávok, pričom použil logickú matematickú operáciu. Tieto skutočnosti sú súčasťou skutku a ako už bolo uvedené, správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu dovolací súd nemôže skúmať a ani meniť.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Vyššie citovaný dovolací dôvod obsahuje dve rôzne alternatívy, za splnenia ktorých môže dovolateľ podať dovolanie a to, ak bol uložený trest mimo trestnej sadzby ustanovenej zákonom a ak bol uložený neprípustný druh trestu. V danom prípade krajský súd uložil obvinenému trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov za trestný čin uvedený v § 172 ods. 2 Tr. zák., za spáchanie ktorého zákon ustanovuje trest odňatia slobody 10 až 15 rokov. Je teda zrejmé, že súd uložil obvinenému prípustný druh trestu v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby (na jej dolnej hranici). K otázke rozsahu prieskumu v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. je možné poukázať podporne i na rozhodnutie publikované pod R 58/2007. K argumentácii obhajoby a poukaz na všeobecné východiská pri určovaní trestu tak, aby uložený trest nebol neprimeraný resp. exemplárny dovolací súd dodáva, že obvinený v dovolaní neuviedol (okrem nenáležitej argumentácie poľahčujúcimi okolnosťami podľa § 36 písm. l) a n) Tr. zák.) žiadne iné relevantné okolnosti, ktoré by mali byť zohľadnené pri určovaní výšky trestu odňatia slobody. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že základným kritériom primeraného trestu je uloženie trestu v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby, čo bolo v posudzovanej trestnej veci splnené. Nemožno odhliadnuť od skutočnosti, že obvinený sa dopustil obzvlášť závažného drogového deliktu v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia pre iný jeho predchádzajúci drogový delikt. Aj s ohľadom na uvedené, nemožno pokladať uloženie trestu odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby (10 až 15 rokov) za neprimerané alebo exemplárne.

Vzhlľadom na vyššie uvedené, nakoľko obvinený K. C. skutočnosťami uvedenými v dovolaní nenaplnil ním uvádzané dovolacie dôvody v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c), g), h) a i) Tr. por., najvyšší súd na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. jeho dovolanie odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.